

GROM

Sedmi festivalski dan.

Jutros opet sunce.

Ipak je dobilo bitku.

Ja volim sunce.

Jučer su stigli naši prijatelji iz Trebinja.

Dobra, nenormalna ekipa.

Pa, tu su Darko, Igor, Igor i Igor. A Darko igra Igora. Hajde budi pametan.

Odlična predstava.

Prirodna igra.

Osjećao sam se kao na nekom sijelu.

Ljudi pričaju, jedu, piju, bludniče. I, razgolićuju se.

Neko bi rekao prokleti mobiteli.

Svi nose svoje telefone i svoje tajne u njima.

Ljudi ili bar većina ljudi voli rizik. Onda su pod adrenalinom. Vole napetost. Osjećaju se življim.

Dug aplauz.

U vrijeme okruglog stola, odjednom se začula snažna grmljavina.

Ljudi su se zgledali.

Potom pljusak.

Kiša lije, a vjetar je napravio pustoš oko KSC-a, prevrnuo stolove, kidao zastavice.

Da li je slučajno to što je prije na noć igrana predstava „Oblaci“, tokom dana promocija romana „Ponor“, a potom predstava pod nazivom „Pomračenje“?

Oblaci, ponor, pomračenje...

Logičan je slijed nevrijeme. Ne znam zašto smo iznenađeni. Naslovi prizivaju.

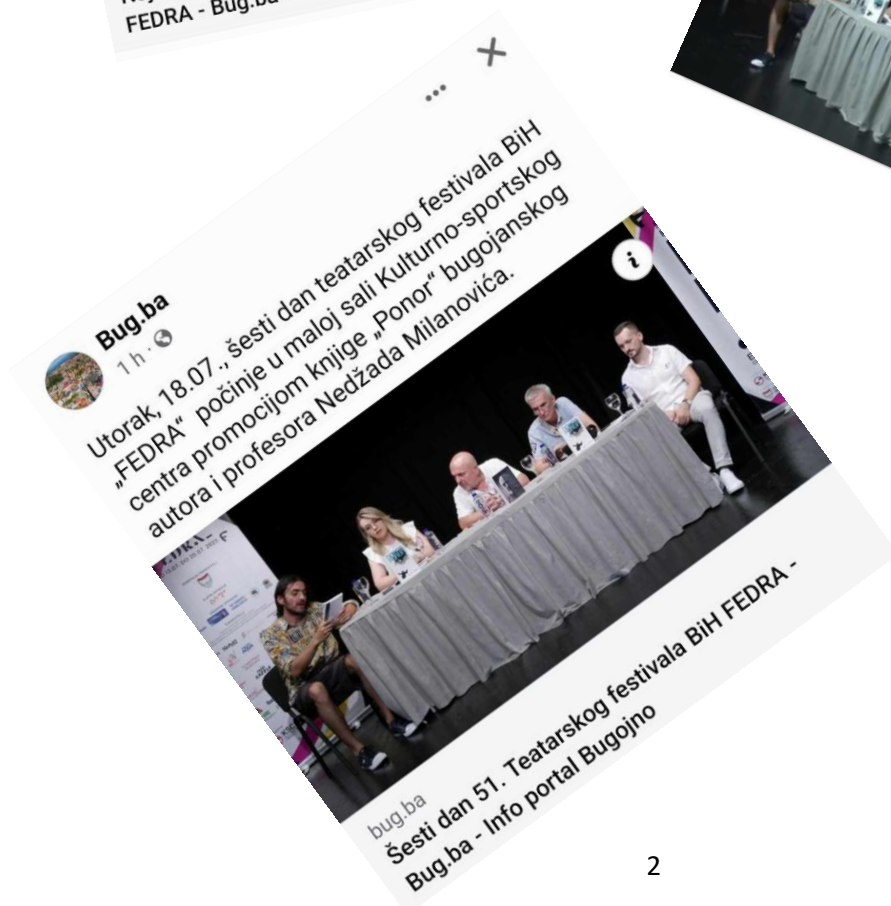
Večeras u 19,00h pozorište Eko Art. Sanja Krnjajić i njena ekipa. „Bardov'ce“, dobra predstava. Ne govorim napamet, gledao sam, sjajna igra mladih Ekoartovaca.

U 20,30h Konjičani sa predstavom „Sizif od Bosne“.

Naslovi slute.

Mi idemo dalje.

MEDIJI O NAMA

RAZGOVOR SA...

DŽENITA

IMAMOVIĆ OMEROVIĆ

članica Stručnog žirija

Sa nama je jutros predsjednica stručnog žirija Dženita Imamović Omerović. Večeras gledamo i dvije posljednje predstave u takmičarskom programu. Do sada smo imali priliku gledati jedan prilično raznolik spektar predstava, koje se bave različitim temama, progovaraju o različitim problemima. Kakav je vaš komentar na ovo što smo do sada vidjeli, da li će biti teško donijeti odluku?

Ono što je moj osnovni utisak jeste količina ljubavi prema teatarskoj umjetnosti unutar malih sredina i njihova svakodnevna borba da produkcijski isprate svoje ideje i svoje želje. Jako sam zadovoljna, prije svega njihovim entuzijazmom, posebno ovih ljudi koji igraju unutar predstava ali i njihovih organizatora, voditelja ili direktora. Jako sam zadovoljna i iznenađujuće je da iz godine u godinu raste kvalitet ponude i to čovjeka čini optimističnim kada je u pitanju amatersko pozorište. Divno je vidjeti koliki broj ljudi cirkuliše tokom festivalskih dana, a posebno koliki broj mladih ljudi, srednjoškolaca, zato što se oni kroz ovaj festival zaljubljuju u pozorišnu, pa i u filmsku umjetnost te nerijetko završavaju Akademiju scenskih umjetnosti.

Mladih ljudi ima i u ansamblima, te neki smatraju da je to podmlađivanje amaterskih grupa i dobro i loše. Kakvo je vaše mišljenje o svemu tome, da li je negativno to što više nemamo amaterskih grupa čiji su članovi i osobe od 40-50 god. koji imaju svoj primarni posao, a glumom i pozorištem se bave iz hobija?

Dobro je, jer i svi ti četrdesetogodišnjaci su nekada bili mladi, kada su započinjali svoj život na različitim teatarskim scenama BiH. Podmlađivanje je nužnost, ali, opet imamo situacije da mnoga pozorišta koja su došla na ovaj festival imaju i stariju generaciju, posebno pozorište iz Živinica, čemu su oni posebno odani, kao i tradiciji, odabiru tekstova i pristupu kada je u pitanju scenografija, kostimografija. Odani su svom stilu. Pored njih, naravno imamo i drugih gradova, koji u svojim ansamblima imaju ljude iznad 40 godina. Smatram da je najbolja kombinacija, jer na mladima svijet ostaje bez obzira koji oblik posla je u pitanju.

Kroz komentare, okrugli sto i vjerujem, razgovore poslije predstave, šta vidite kao najveću vrlinu i prednost svih amaterskih grupa koje su prošle kroz festival, ali i najveću sugestiju, nešto na čemu bi svi trebali poraditi?

Ponekad voditelji, reditelji, organizatori svih tih amaterskih scena posežu za nečim što pripada savremenom pozorištu, dobro je da tragaju za novim idejama, novim pristupima, novom viđenju upotrebe pozorišnih sredstava. Međutim, nerijetko se dešava da nisu dorasli tome, tako da je moj

savjet da uvijek krenete jednostavno, od dobrih tekstova u kojima imate vrlo jasno naznačene dramske situacije, likove, odnose, promjene odnosa i onda unutar dobrih predložaka, vi možete graditi svoj svijet iskačući iz nekog klasičnog pristupa. Autorski projekti često znaju da zalutaju u uopštenosti, u nedorečenosti. Mislim da je najbitnije, da svi oni koji rade, omoguće da publika razumije zbog čega ta predstava postoji. U tom smislu, sasvim sigurno navijam za jednostavnost, konkretnost i iskrenu emociju bez pretjerivanja, bez uopštenosti. Što jednostavnije, to bolje.

Večeras imamo još dvije predstave, DP Eko Art i Amatersko pozorište „Neretva“ Konjic. Koliko poznajete rad tih pozorišta i šta vi, kao glumica očekujete od večerašnjih predstava?

Sasvim sigurno da oni u ponudi uvijek imaju vrlo zanimljive ideje i glumačke kreacije. Obje grupe su zaljubljene u pozorišnu umjetnost. Prošle godine nam je ekipa iz Konjica srca napunila emocijama, bili su zaigrani cijelim svojim bićem. Eko Art-ovci su sa svojom voditeljicom vrlo ozbiljno pristupali svim temama koje istražuju, tako da zaista jedva čekam da ih pogledam, da bismo mogli zaokužiti dosadašnje stavove, kada su u pitanju nagrade. Naravno, čekamo i večerašnje predstave, jer vjerujem da postoje sadržaji koji mogu biti nagrađeni.

Članice ovogodišnjeg žirija su tri žene, na FEDRI se ranije nismo imali priliku susresti sa Adrijanom i Božanom, a vi ste nekako poznato lice našeg festivala. Za kraj nam recite kako vam je bilo raditi do sada i da li vam je žao što naša 51. FEDRA završava sutra?

Ženski lobby je najjači. U tom smislu smo se zaista nadopunjavale, uživale u radu jedna sa drugom. Bilo je jednostavno komunicirati o svakom segmentu koji treba biti nagrađen. U jednu ruku, drago mi je što je i ovaj 51. Festival po redu pokazao koliki značaj ima za ovu državu i ovaj grad. Toliko lijepog, toliko prijateljskog, dobre organizacije. Festival FEDRA može da bude primjer drugim, većim festivalima, jer tu sve „teče“. Ni u jednom trenutku ne osjetite da nešto zapinje, nedostaje, da neko nešto nije na vrijeme donio, da na sceni nemate uslove da to izvedete onako kako imate na svojoj sceni, u svom gradu. Svi su na svojim mjestima, sa osmijehom na licima sa jasno određenim zadacima koje rade sa velikom ljubavlju. Raduje me što je Festival svake godine sve organizovaniji i u producerskom smislu i u smislu komunikacije sa mladošću i jako je bitno da se ta ljubav prema amaterskom pozorištu ili pozorištu uopšte prenosi na mlade ljude. Da dolaze, da pitaju treba li šta, brinu se da li su svi i siti i veseli i zadovoljni. Sve imate na raspolaganju i to je zaista divno. Od srca želim Općini Bugojno da i dalje ulaže u ovaj Festival, radujem se da sljedeće godine vidimo i 52. po redu, sa još boljim ostvarenjima, sa još bogatijim ostvarenjima, jer bez novaca teško da šta možemo napraviti, tako da, u tom smislu, pozivam načelnike općina i sve koji su voljni da daju novac, da podrže to, jer je zaista, predivno biti u Bugojnu ovih dana. To je divan grad, građani Bugojna vole umjetnost, tako da to baš godi u vrijeme tih nekih prizemnosti, budeš ponosan kad vidiš sve na Festivalu i oko Festivala. Čestitam organizatorima i svim učesnicima ovog Festivala od srca i što se mene tiče, ja bih svima nagrade podijelila, jer vidite ljude koji pored svojih obaveza izdvoje svoje vrijeme svakodnevno 3-4 sata, ostave sve i dođu da grade nešto lijepo. Ove godine smo imali veliki broj predstava koje su jako angažovane i koje progovaraju o vrlo ozbiljnim temama i gledaš ih kako to ne rade iz koristi nego iz ljubavi. To mi je prekrasno.

SA PROMOCIJE

ROMAN “Ponor”

NEDŽAD MILANOVIĆ

RAZGOVOR SA...

NEDŽAD MILANOVIĆ

autor romana

„PONOR“

Recite nam o čemu knjiga govori!

Ovo je druga promocija romana „Ponor“. Prva promocija je bila u Kristalnoj sali prije otprilike mjesec dana, a ova je promocija bila za goste Festivala. To je moj peti roman po redu, odnosno ukupno šesta knjiga. Roman je, barem po riječima onih koji su ga čitali, savremeni roman koji se tiče svakodnevnih života. U nekim naznakama se spominje i rat, samo iz razloga što je rat za neke likove bio poguban, mada je rat za neke bio i „brat“. Dao sam mu ime „Ponor“ u smislu poniranja svega vrijednog u čovjeku.

Kad je nastala ideja za sam „Ponor“ i koliko dugo ste ga pisali?

Ja sam po prirodi prilično lijen čovjek. Meni je potrebno mnogo nekih motiva da nešto takvo napišem. Ovo je moj hobi, jer, ja sam prije svega profesor, a to sve radim u slobodno vrijeme. Da se bavim samo pisanjem, bilo bi tu još mnogo više djela.

Pisana riječ je veliki dio Vašeg života. Spomenuli ste negdje i Bilten, tu imamo mnogo noviteta, pa evo, možete li nam reći kako do sada teku pripreme na Biltenu?

Kada smo obnovili Festival 2006. godine, tada smo krenuli i sa pripremom Biltena, što je postala tradicija našeg Festivala. Zaista se trudimo da onaj čovjek koji uzme da čita taj Bilten ne nailazi samo na suhoparne činjenice, nego da tu ima i dosta razonode. Ove godine smo uveli križaljke na Erminin prijedlog. Tu su i ostali članovi redakcije koji uvijek imaju neke svoje ideje, što uvijek dobro dođe za raznovrsnost i osvježenje samog Biltena. Tu su i neizostavni Fedro i Fedrinica, osmišljeni likovi koje sam ja uveo nekad davno i koji iz svog ugla vode te neke bračne razgovore, komentarišu svaku predstavu. Uglavnom, dobijamo pohvale za taj svoj rad. Ako nam neko kaže da nešto nije uredu, mi ćemo se svakako potruditi da to ispravimo na najbolji mogući način. Samo bih napomenuo da na ovom biltenu radi šest profesora, od toga četiri profesora bosanskog jezika i književnosti.

Vi ste, između ostalog, i dio Organizacionog odbora 51. Festivala. Možete li nam reći Vaše utiske o samom Festivalu i kakva su Vaša očekivanja za neke naredne festivale?

Ovaj 51. Festival mi nekako najlaganije prolazi. Valjda je cijela ta ekipa koja tu radi itekako uigrana ekipa. Imamo mnogo mladih ljudi svake godine koji su sastavni dio Festivala. Na to sam izuzetno ponosan, pogotovo što je to riječ o našim Gimnazijalcima. Oni prate sve predstave, na usluzi su svim gostima, prekucavaju tekstove... Ne bih da pričam o kvalitetu predstava, žao mi je što neka pozorišta poput Visokog, „Malih stvari“ iz Trebinja nisu ove godine tu, ali vjerovatno je to iz njima nekih poznatih razloga. Mi smo već većinski vlasnici ovog Festivala jer smo premašili onaj broj od 51, stoga se nadamo da će trajati još mnogo, mnogo godina i iza nas.

OKRUGLI STO

POMRAČENJE

Strajo Krsmanović, moderator okruglog stola, pozdravio sve prisutne i predstavio ansambl Gradskog pozorišta Trebinje koji je odigrao predstavu „Pomračenje“ rađenu po motivima talijanskog filma „, Perfetti sconosciuti“ („Potpuni stranci“) u režiji Miloša Lučića. Pohvalio je predstavu i dodao da se od Trebinja ništa manje nije ni očekivalo jer su uvijek imali odlične predstave s kojima su se predstavljali. Ovom predstavom su uzeli na sebe težak zadatak, ali su uspjeli što je i publika potvrdila aplauzom. Zamolio je Miloša Lučića, režisera predstave, da kaže nešto o samoj predstavi?

Miloš Lučić je pozdravio prisutne i zahvalio se na lijepim riječima u samom uvodu u ime cijelog ansambla. Pozorište doživljava kao dijeljenje pa je osjetio potrebu da podijeli emocije koje su uzburkane nakon predstave jer nije mnogo puta bio u ulozi režisera, profesionalno se bavi glumom pa je njegovo glumačko biće u njemu vapilo za scenom. Dugo je zaljubljenik u Italiju, film ga fascinirao, htio je da radi ovaj komad za diplomsku predstavu, ali iz nekog razloga to se nije desilo. Kao ljudsko biće koje vjeruje u ljubav, porazile su ga gradske priče o prevarama, skrivanjima, sjetio se filma i skupio hrabrost da postavi predstavu. Ono što ga je posebno doticalo jeste to koliko se pomjerila starosna granica, koliko mladih veoma rano gubi nevinost i potpadaju pod silne trivijalne sadržaje koji nas, kao društvo, okružuju i tako su osuđeni na nedostatak sistema vrijednosti. Ono što u filmu nije toliko istaknuto je linija Sofije, kćerke, ali je osjetio potrebu da stavi blagi akcenat na to.

Strajo Krsmanović je dodao da su svi pod utiskom jer se radi o psihološkoj drami kao i da nije jednostavno raditi predstavu sa osam glumaca u kojoj su svi protagonisti u prostoru u kojem svi sjede za stolom te dodaje kako su dobro pronađena rješenja sa vratima. U suštini, to je priča o raspadu jednog socijalnog modela, u ovom slučaju na savremeni način, uz pomoć mobitela, ali je

moglo i na bilo koji drugi način i u bilo koje vrijeme. Ovo je jedan od rijetkih ansambala koji može iznijeti ovu predstavu. Zamolio je da neko od glumaca kaže nešto.

Igor Svrđlin, glumac u predstavi, kaže kako mu je jako drago što je imao priliku da učestvuje u ovom procesu sa Milošem Lučićom, ansambl je funkcionisao kao tim. Iako je ponekad bilo naporno raditi, svi su pokušali da daju svoj maksimum.

Strajo Krsmanović je pohvalio razvoj likova jer je sam početak komada za glumce jako težak kad se igra običnost.

Dženita Imamović Omerović je čestitala svim glumcima, autorskom timu. Ozbiljnost bavljenja temom je jako vidljiva, fascinirala ju je partnerska igra koja se vidi kod svih glumaca koji su bili upleteni cijelim svojim bićem u dramsku situaciju. Primjetno je bilo „izgaranje“ kod svakog glumca unutar pojedinačnih zadataka, ali i svako u odnosu na ono što znači kada treba dijeliti zadatke sa svojim partnerima na sceni. Skrenula je pažnju na glasnost kada se glumci nalaze iza kulise jer plastika na vratima utiče na čujnost. Zanimalo ju je zašto se lik Sofije slabije čuo na zvučniku telefona, na šta je Miloš replicirao da je u toj situaciji imao za cilj da probudi želju kod publike kako bi čuli šta Sofija govori, ali da je čujnost bila slabija nego što su planirali zbog tehničkih problema.

Aldin Omerović je podijelio svoje impresije vezane za predstavu koje su bazirane i kao glumačke i kao gledateljske. Ono što je svrha ovih okruglih stola jeste da se razgovara o tome koji je najbolji pristup amaterskom pozorištu, a gledajući ovu predstavu pomislio je da je upravo ovakav pristup. Vidjelo se šta znači kada se uzme dobar dramski predložak u kojem postoje jasno razrađene situacije, likovi i u kojem svaki od likova ima dramsku promjenu što je jako bitno. Smatra da to što je čuo da je Miloš profesionalni glumac upravo razlog zašto je, razmišljajući o glumcima i o tome šta bi s njima najbolje mogao da radi, izabrao ovaj komad. Pohvalio je sjajnu igru jer je ovaj dramski tekst sa svojim fantastičnim likovima omogućio da svako pokaže autentičnu glumačku osobnost, sve je bilo s mjerom i u funkciji predstave. Čestitao je cijelom ansamblu na odličnoj predstavi.

Miloš Lučić je odgovorio da je u samom startu počeo od onoga šta bi on kao glumac igrao, čime bi se bavio. Kao glumcu, a u ulozi reditelja, mu je najbitnije da njegovi glumci budu dobri i kako im kao glumac može pomoći da igraju ovaj komad. Trudio se da stvori proces kakav bi i on sam

želio da ima i da otkloni sve stvari s kojima se do sada susretao, a donekle i ispituje šta je to proces.

Božana Bijelić je pohvalila dramski tekst, glumačku ekipu i podjelu uloga što je 50% posla. Sugerisala je podudaranje fizičke i govorne radnje i smatra da se mora voditi računa o govornoj radnji i artikulaciji jer je bilo momenata kad do publike nije dopirao tekst, a to nije smjelo da se desi.

Dženitu Imamović Omerović je zanimalo da li je muzika originalna, na šta je Miloš odgovorio da je sva muzika autorska osim jedne scene.

Aldin Omerović je pohvalio korištenje svjetla i Darka Kurtovića što je imao ulogu koja može biti skliska, ali je on ostao u mjeri.

Strajo Krsmanović je pohvalio ženski dio ansambla jer su iznijele težak zadatak, a sve su početnice.

Senad Milanović je čestitao Trebinjcima. Smatra da imaju kompletnu predstavu sa svim elementima koje jedna predstava treba da ima. Pohvalio je početnike u predstavi, autorsku muziku, scenografiju, dinamiku. Skrenuo je pažnju na čujnost. Zanimao ga je kraj predstave koji mu je bio zbunjujući. Zašto Sofiji nije bilo lijepo kada je izgubila nevinost?

Miloš Lučić je odgovorio da je od starta krenuo tehnički problem sa čujnošću, ali i to da se razgovor između oca i kćerke nije dogodio uživo nego preko telefona, a akteri razgovora ne bi trebali biti otuđeni jer su porodica, tako da je ta scena više njegova lična osuda roditelja koji su otuđeni od svoje djece.

Senada Milanović je doživjela kraj kao malo mučan, pesimističan što svakako nije očekivala. Problem koji je predstavljen u ovoj posljednjoj sceni je mnogo veći i o kojem bi se trebalo mnogo više promišljati, a imamo naznake samo u jednom telefonskom razgovoru. Naravno da je apsurdno da je majka psihijatar, a da ne razgovara otvoreno sa svojom kćerkom. Možda nije ni trebao objašnjavati kraj jer on može imati više asocijacija.

Jelena Vukosav je željela da, iz ženske perspektive, kaže nešto o samom društvu i društvenim mjerama koje su apsolutno seksualizovane, sve se nudi na tacni i daje drugačiju sliku realnosti, a sa druge strane imamo roditelje koji nisu sigurna luka, a mogli bi biti druga strana realnosti

Sara Tomić se osvrnula na društvene mreže s obzirom na to da je u tim godinama kad su one popularne. Zahvalila se redatelju koji joj je dao priliku da bude dio ovog procesa, kraj joj se posebno svidio zato što zna djevojke koje se „foliraju“ gubljenjem nevinosti. Sistem vrijednosti u društvu u kojem živimo je poremećen i toksičan, a Sofija u predstavi je jedina koja snosi konkretne posljedice.

Strajo Krsmanović je još jednom podcrtao da je ova predstava slika sunovrata jednog socijalnog modela, a slika tužiranja mlade djevojke, po njegovom mišljenju, simbolično kao da ona pere sa sebe sve prljavštine tog društva.

Aldin Omerović je još jednom pohvalio ovaj tekst koji djeluje univerzalno ljudski, jako aktuelan jer su ljudi uvijek bili i dobri i truli i u ovoj predstavi se to i vidi.

SA PREDSTAVE

POMRAČENJE

Gradsko pozorište Trebinje

KNJIGA UTISAKA POMRAČENJE

Prva predstava koja mi je od samog početka držala pažnju!

Svaka čast na ideji, hrabrosti i realizaciji!

Odličan način prikazivanja u svakoj porodici kao i društvu uopšteno.

Bravo Trebinje, genijalno!

Predobra komedija

Odlična predstava, držanje pažnje na nivou!!!

Dobro!

Dugo, ali dobro.

Malo duža, ali je jako, jako dobra!

Jako loša predstava, nisu bili glasni.

Predstava bez ikakve greške!

Ime Kosta možda nije baš prikladno.

Odlična predstava!

Urnebesno.

Top, topčina!

Bili su tihi.

Najbolja dosad! T. T.

Bombaj štampa

PREDSTAVLJAMO

IGOR GUDELJ

glumiac u predstavi
“Pomraćenje”

Predstavite nam ukratko sebe, svoje pozorište i Vaše iskustvo kao člana!

Ja sam Igor Gudelj iz Trebinja, završio sam glumu u Mostaru na Fakultetu humanističkih nauka. Glumom se ne bavim odavno. U ovu predstavu i njen proces ušao sam srčano, sa mnogo nade i vjere u to, što je ispalo kao pun pogodak. Vrlo sam zadovoljan rezultatom.

Kako je tekao proces nastanka Vaše predstave/uloge?

Proces pripreme je bio jako zahtjevan, težak. Bilo je dosta problema koji su se rješavali poprilično mukotrpno. S obzirom da veći dio ansambla nikad prije nije igrao u predstavi, to nam je donosilo neke nove ideje, ali nam je i mnoge stvari otežavalo. Ja sam lično u početku imao dosta sumnje u to, ne znajući da li uopšte da se upustim u rad sa amaterima, ali ispostavilo se kao pun pogodak jer je sve dobro ispalo zahvaljujući našem reditelju Milošu Lučiću, ali i cijelom ansamblu koji se pokazao kao vrlo dobar i adekvatan kolektiv. Drago mi je što sam ušao u sam proces.

Kakav je osjećaj Vama individualno, ali i Vašem ansamblu biti u najpozorišnijem gradu, u Bugojnu na FEDRI?

Evo, poslije svega ovoga konačno smo danas na FEDRI. Meni je ovo lično prvi put da igram na FEDRI. Sala, scena, ali i sama publika su sjajni. Ljudi su reagovali jako dobro – niko nije izašao sa predstave, što znači da smo uspjeli da držimo pažnju. Reakcije su bile super, na nekim dijelovima i neočekivane – što je sve vrlo prirodno. Jako mi je drago što smo tu i nadam se da ćemo i iduće godine igrati na ovoj vašoj predivnoj sceni! Hvala vam.

RAZGOVOR SA...

MILOŠ LUČIĆ

**Režiser predstave
POMRAČENJE**

Sinoć ste odigrali predstavu i ovo je tvoj svojevrsni povratak našem Festivalu. Prije nekih desetak godina ovde si bio kao glumac, ove godine si u ulozi režisera. Kakvi su utisci nakon sinoćnje predstave?

Utisci se sliježu i dalje. Ovo je za mene dosta emotivan dolazak jer sam ovdje, dok sam bio u amaterizmu, gostovao prije deset godina. Kao klinci smo tada maštali o Fedri jer je to za nas tada bilo nešto veliko. Uspio sam da dva puta igram a jednom sam bio i na radionicama. Tako da je, kao što sam rekao, ovo za mene dosta emotivno. Poslije tih dolazaka na Fedru, obrazovao sam se na Akademiji i evo ponovo došao, a osjećaj radosti je ostao isti.

Kakvi su tvoji dojmovi vezani za komentare i reakcije na predstavu?

Komentari su, na prvu, bili odlični. Pročitao sam knjigu utisaka, koliko je to mjerodavno ne znam, ali su utisci stvarno bili super i poslije. Od trebinjskog pozorišta ljudi uvijek očekivaju dobru predstavu, uvijek očekuju nešto više. Tako da mi je drago da sam čuo pozitivne kritike i da nismo razočarali bugojansku publiku.

Vratiti se u Trebinje i režirati, da li je to bila tvoja ideja ili si dobio poziv iz svog rodnog grada?

To je bila isključivo moja ideja. U traganju za nekom aktivnošću, poslom, razmišljao sam šta da radim, a da mi bude interesantno, da u isto vrijeme napredujem, ali i da radim nešto ozbiljno i zanimljivo. Okupio sam ove ljude, tražio sam dozvolu da mi daju da režiram i tako je sve krenulo.

Zašto ovaj tekst, zašto adaptacija ovog filmskog scenarija i kako je bilo raditi na samoj predstavi?

Mi smo zaista imali divan proces. Trudio sam se da imamo proces onakav kakav bih ja želio da imam kao glumac, da otklonim sve one loše stvari iz procesa koje sam ja doživljavao u svom dosadašnjem glumačkom iskustvu i da se nekako ja tu kao glumac i reditelj razvijam. Htio sam da probam više sistema rada sa ljudima. Tu je bilo ljudi koji se nikada nisu bavili glumom, da pronalazim te nekakve načine kako da ljudi dolaze do istine na sceni. Zaista mislim da je predstava u više navrata dosta prebacivala rampu. Tako da je proces zaista bio divan, svega je bilo, veliki je ovo zalogaj da se radi ovakva predstava, ovakav komad. A što se tiče ideje, dok sam studirao, gledao sam ovaj film koji mi se svidio i tada sam čak predlagao da to radim za diplomsku predstavu. Ova priča me fascinirala na više nivoa, međutim, to se tada ipak nije izabrano za diplomsku predstavu. Vrijeme je prolazilo, ja sam to kasnije i preveo, to je stajalo određeni period i evo na kraju smo uradili predstavu.

Glumačka ekipa je sastavljena od vrlo iskusnih glumaca, ali i onih koji su prvi put na sceni. Kako je bilo spojiti te, da tako kažem, dvije strane?

Njih je više od pola koji su prvi put stali na scenu, u principu i jedan i drugi dio ekipe mi je bio izazov. Bilo mi je bitno da i kod ovih iskusnih glumaca pronađem jedan novi nivo kvaliteta, da ih nekako pokažem u sasvim novom svjetlu, a i da ove nove ljude potpuno uvučem u pozorište. Zaista mislim da smo uspjeli da to sve uskladimo i da se tu i ne primijeti neka velika razlika kada je u pitanju glumačka igra.

Koji su tvoji planovi za budućnost, možemo li očekivati neku novu režiju ili se ponovo vraćaš glumačkim vodama?

Ja sam svuda, kao i onaj kofer što tamo stoji. Malo Srbija, malo Trebinje, malo Centrala Bosna. Gdje me posao navede, tamo i idem. Glumim, bavim se i pedagogijom u Novom Sadu u školama glume i sigurno ovo neće biti posljednja režija. Imam već u planu da u septembru krenem sa novim projektom.

MLADI KRITIČARI

ADIN KURBEGOVIĆ

Student i PR Festivala

Predstava "Pomračenje", koju izvodi Gradsko pozorište Trebinje, pruža intrigantno i provokativno iskustvo koje nas suočava s temama istine, laži i predrasuda među bliskim ljudima. Ova drama prikazuje večeru koja se pretvara u emotivno napet događaj kada se prijatelji okupljaju i odluče igrati igru istine.

Radnja predstave se odvija u stanu, gdje se protagonisti okupljaju na večeri. Ideja igre istine, u kojoj svi stavljaju telefone na sto i svaki poziv i poruka postaju dostupni svima, postaje katalizator koji otkriva mračne tajne i skrivene istine među prijateljima. Kako večer odmiče, likovi postaju svjesni da su do sada bili stranci jedni drugima, uprkos dugogodišnjem prijateljstvu i bliskosti.

Ovaj koncept donosi snažan emotivni naboj predstavi. Dok se tajne razotkrivaju, publika je svjedok dramatičnih sukobljavanja, izražavanja tuge, ljutnje, ali i neočekivane radosti. Glumačke izvedbe članova ansambla su ključne za uspjeh ove predstave, a njihova sposobnost da dočaraju složene emocije likova doprinosi autentičnosti i dubini priče.

"Pomračenje" nas podsjeća na to koliko možemo biti zavedeni slikom koju imamo o drugima. Prijatelji koje smatramo bliskima mogu kriti duboko ukorijenjene laži ili skrivene dijelove svog života. Ova predstava nas podsjeća na važnost otvorenosti, iskrenosti i suosjećanja kako bismo zaista razumjeli i povezali se s ljudima oko nas.

Rediteljski pristup i scenska produkcija također imaju ključnu ulogu u stvaranju atmosfere predstave. Odabir bogate scenografije, dramatičnog osvjetljenja i (najvećim dijelom) autorskog zvuka doprinosi emocionalnom doživljaju publike i dodatno naglašava napetost i intenzitet situacija koje se odvijaju na pozornici.

Predstava "Pomračenje" nas suočava s pitanjima identiteta, povjerenja i istinskog razumijevanja ljudske prirode. Kroz svoju izazovnu priču i snažne glumačke izvedbe, ona nas potiče da razmišljamo o našim vlastitim odnosima i dubljim slojevima istine koji mogu biti skriveni ispod površine.

U cjelini, ansambl Gradskog pozorišta Trebinje nudi uzbudljivu i emotivno nadražljivu pozorišnu predstavu. Oslobođajući istine i laži između prijatelja, ona nas prisiljava da preispitamo naša vlastita uvjerenja i donosi snažnu poruku o potrebi za iskrenošću i razumijevanjem među ljudima koje samo mislimo da najbolje poznajemo, a oni su (vrlo moguće) neko sasvim drugi.

51. TEATARSKI FESTIVAL BIH
FEDRA
2023.

ŠESTI DAN DRUŽENJA

VEČERAS

Takmičarski program

Mala sala

19,00 sati

DP Eko Art Bugojno
BARDOV'CE
(prema ideji L. Vejđ)

Režija: DP Eko Art

Igraju:

Ines Fuka
Selma Huskić
Ajna Krvavac
Muris Bušatlić
Amila Hamzić/Azra Dželihodžić

Kostimografija i scenografija:

DP Eko Art

Izbor muzike: Ansambl

O PREDSTAVI BARDOV'CE

On je zasigurno najveći, najbolji, najizvođeniji... On je Bard.

A One su... hmm, nezadovoljne? Pomalo mrzovoljne i vrlo odlučne.

A šta ako... ako bi neki likovi, davno napisani, mogli preskočiti prepreke vremena i svom stvaraocu reći zaista ono što misle? Ponuditi mu svoje ideje? Pojasniti kakve greške pravi?

Tri divne, sposobne žene su na zadatku. One još nisu napisane, ali tačno znaju šta slijedi i odlučne su da promijene zacrtani tok. One su glasnogovornice, u svoje ime i za sve već napisane i one koje to još nisu. Ako zatreba, i uz pomoć... magije. Ta, On im je to već darovao!

A On je... hmm, On je muškarac.

O POZORIŠTU DP EKO ART

DP Eko Art već 20 godina kroz dramski odgoj inspiriše djecu i mlade da aktivno učestvuju u stvaranju kreativne i slobodne zajednice, u kojoj je svaka različitost i posebnost dobrodošla.

Od 2010, grupe mladih istražuju i promišljaju njima važne teme i društvene pojave, ujedno razvijaju socijalne vještine i kritičko mišljenje. Kao rezultat, nastaju društveno angažovane predstave koje odlično komuniciraju sa mladom publikom.

DP Eko Art aktivno učestvuje u društvenim aktivnostima Bugojna i Bosne i Hercegovine. Dijelom je svih kulturnih, društveno-odgovornih akcija i mnoštva projekata/koprodukcija u BiH i regiji.

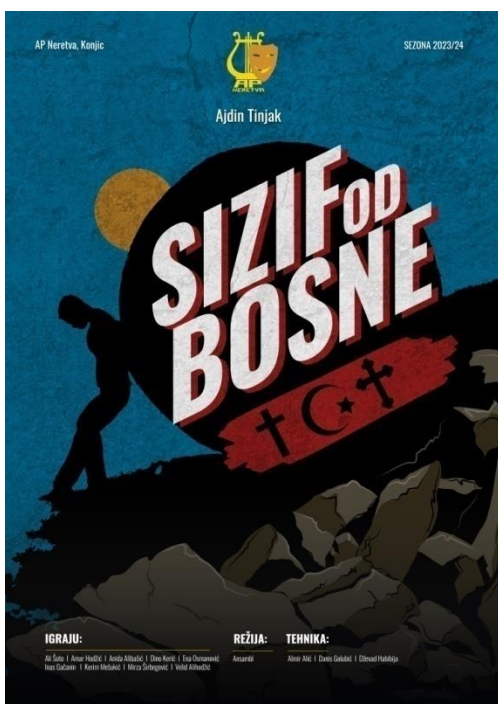
Za svoj rad – 35 predstava, više od 40 nagrada, pohvala i priznanja i preko 20 koprodukcija/teatarskih i mirovnih kampova u BiH i regiji – DP Eko Art je višestruko nagrađivan za stvaralački, stručni i metodički dramsko-pedagoški rad, kao i za ukupan doprinos dramskom odgoju Bosne i Hercegovine.

VEČERAS

Takmičarski program

Pozorišna dvorana

20,30 sati

AP NERETVA Konjic

SIZIF OD BOSNE

(autor Ajdin Tinjak)

Režija: kolektiv

Igraju:

Ali Šoto
Amar Hodžić
Anida Alibašić
Dino Kerić
Ena Osmanović
Inas Gačanin
Kerim Mešukić
Mirza Širbegović
Velid Alihodžić

Tehnika: Almir Ali, Danis Golubić,
Dževad Habibija

Scenografija i kostimi: Kolektiv

Izbor muzike: Kolektiv

O PREDSTAVI

SIZIF OD BOSNE

“Sizif od Bosne” je predstava apsurdne komedije koja na kreativan način opisuje dugogodišnje, klasične probleme Bosne i Hercegovine kao koncepta države gdje svi imaju pravo na odluku osim samih građana iste. Komisija predvođena likom Aristotela, a u sastavu od Cezara, Shakespeara, Marilyn Monroe i Žene Sizifove, pokušava da donese odluku koja će riješiti pitanje ko ustvari nasljeđuje pravo na guranje Sizifovog kamena nakon njegove smrti. Kroz razne argumente, tri predstavnika etničkih skupina pokušavaju da ubijede komisiju da kamen zapravo pripada njihovom narodu. Konstantom debatom ova predstava istražuje bosanskohercegovački apsurd u isto vrijeme nudeći dublji značaj i razumijevanje pitanja guranja Sizifovog kamena.

O REŽISERU KOLEKTIV

Ansambl predstave „Sizif od Bosne“ sastoji se od devet članova velike scene Amaterskog pozorišta „Neretva“ Konjic. Kada je predstava prvi put postavljena 2013. godine, glumačka ekipa bila je nešto drugačijeg sastava i već tada je zapamtila prilično značajan uspjeh predstave. Upravo iz želje da ono što su tada imali predstave sadašnjoj publici, ponovno su se okupili i počeli raditi na projektu u aprilu 2023. godine. Energija koju su donijeli novi članovi ansambla, te iskustvo i sazrijevanje začetnika ideje obnove predstave, doprinijeli su da ona dobije potpuno novo ruho.

Ansambl predstave, koji ujedno potpisuje i režiju iste, sastoji se od sedam glumaca amatera, jednog studenta Akademije dramskih umjetnosti Tuzla i jednog diplomiranog režisera sa Bennington College-a u SAD-u.

O POZORIŠTU AP "NERETVA" KONJIC

Amatersko pozorište „Neretva“ Konjic sa radom počinje davne 1947. godine, koje je sve do danas održalo kontinuitet u radu. Svojim dosadašnjim djelovanjem naše pozorište je upriličilo preko 250 predstava i učestvovalo u više od 1000 kulturnih manifestacija u Konjicu, ali i regionu.

Tradiciju dugu više od 75 godina AP „Neretva“ njeguje kroz više sekcija: mala scena (fokusrana za rad sa djecom do 15 godina), srednjoškolska grupa (rad sa mladima od 15 do 19 godina), te velika scena (rad sa članovima starijim od 19 godina). Svake godine svaka od sekcija radi minimalno jednu pozorišnu predstavu, te učestvuje u radionicama, kulturnim i drugim edukativnim programima.

NAJAVLJUJEMO ZA SUTRA... PRATEĆI PROGRAM

Četvrtak, 20.7.2023.

Mala sala

10,00 sati

**Dječija scena Teatar
Fedra Bugojno**

ŠAŠAVI SVIJET
(po motivima drame Taj ljudi
svijet Tode Nikoletića)

Režija: Suad Velagić

NAJAVLJUJEMO

ZA SUTRA...

PRATEĆI PROGRAM

Četvrtak, 20.7.2023.
Pozorišna dvorana
12,30 sati

Prezentacija radionice

**FIZIČKI TEATAR S
PRIMJESAMA SCENSKOG
GOVORA NA BAZI VJEŽBI
GROTOWSKOG, BRECHTA I
BROOKA**

Senad Milanović

EDO VON KORJENIĆ, VON OVO VON ONO

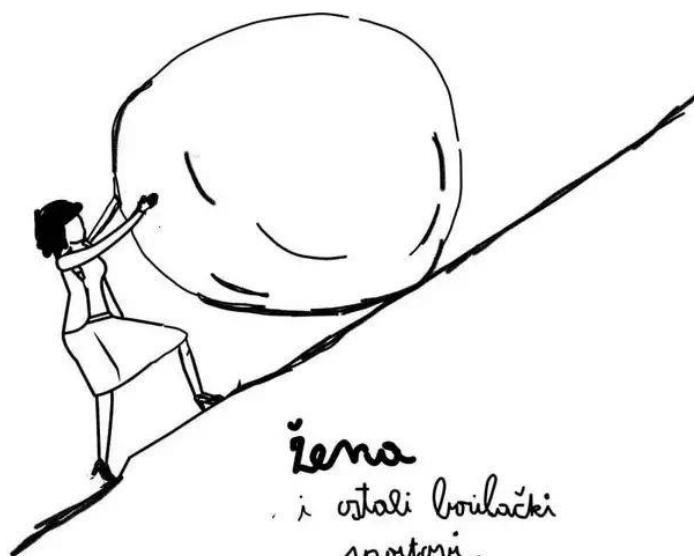
KAKAV SVIJET ŽELIM S TOBOM

Boriti se kao zlatni lav
zidati dvorce kao mrav
skupljati nektar kao rosu
zujati kao vinska mušica
suncu laštiti sjaj
krasti mjesečeve mijene
svaki dan i noć disati
samo za tebe svijeta bol
za početak pogledaj me
da malo stanem
i odmorim se
da pristanem
i podignem bijelu zastavu
bez razmišljanja
predajem se

KLOŠARENILO

*žena
i ostali bojišćki
sportovi.*

may

VIC DANA

Dva električara na banderi psuju.

Prolazi baba.

Jedan električar pita:

- „Baba, je l' možeš da nam dodaš taj kraj kabla?“

Baba, dobra duša, dodade mu kabal i ode.

- „Eto“ – kaže jedan električar – „Je l' vidiš da je nula? A ti zapeo, faza pa faza!“

Pomoć za bolje tumačenje, doživljaj vica i eventualnu primjenu istog u svakodnevnom životu!

Ako uzmemo u obzir da u našoj državi postoji više elektroprivreda, onda je sve jasno. Takav slučaj je i sa grijanjem. Znamo da je u Africi mnogo toplije, ali naš narod ipak seli u Austriju, Njemačku, Švicarsku, poneki čak i u Ameriku. Svako normalan je zabrinut.

Zašto?

Zašto se to događa?

Zašto narod ne seli u Afriku?

Zar je moguće da smo kao narodi sa ovih prostora toliko vezani za bukve?

FEDRASOCIJACIJE

1	DATIV RIJEČI „SEF“	AMPER	SUPROTNO OD VELIKA	ALMIROVA IMENJAKINJA
USAMLJENA				
OSMO SLOVO ABECEDE		ALMINIJ		
		VEZNIK		
?				
UNUTAR		AMY ADAMS		

TRI RIJEČI KOJE DOBIJETE
POD UPITNICIMA
PREDSTAVLJAJU
ASOCIJACIJE. POGOĐENU
RIJEČ UPISUJETE NA CRTICE
ISPOD.

— — — — —

2	SA	DRAG ILI	VEZNIK	DŽUL	UPIŠI: E, L, G, I, J, E	OSTAVA	19. SLOVO ABECEDE	?
ONU KOJA IZAZIVA SMIJEH (DATIV)								
VEZNIK			„MICRO STAR INTERNA- TIONAL“	LIJEP POZDRAV			LITAR	
POZNATA VRSTA BOMBONA				„ARTS NETWORK JAPAN“			ZAMRZNUTI OBLIK VODE	
PREDMET ZA POMOĆ								
9. SLOVO ABECEDE		ZIMSKA POJAVA						
		28. SLOVO ABECEDE						
?								

OBAZIRANJA...

FEDRO: Ja pljuska sinoć, viru ti ljubim.

FEDRINICA: Ispripadala me ona grmljavina.

FEDRO: Božije davanje, opomena i kazna.

FEDRINICA: Kakve to sad veze ima?

FEDRO: Ima, ima. Vi ženskadija ste se baš obatalila.

FEDRINICA: De Boga ti, opet žene krive.

FEDRO: Nego ko je, nego žene?

FEDRINICA: Zahtijevam argumente, čvrste dokaze za tvoju tvrdnju, ženomršče jedan.

FEDRO: Jesmo li zajedno gledali onu predstavu sinoć?

FEDRINICA: Jesmo, i?

FEDRO: Na samom početku, ono se dvoje pridiru, jesi li vidjela?

FEDRINICA: Aaaaaj Bože, ja ti izraza, čuj pridiru. Bože, Bože!

FEDRO: Dobro, možda sam posegnuo za nezgrapnim izrazom. Eto, handre se.

FEDRINICA: Bježi molim te, natjerat ćeš me da uđem u proces prekida komunikacije sa tobom.

FEDRO: Kako drugačije, ženo draga? Možda sam trebao reći handrljaju se, mustafe se.

FEDRINICA: Nisi trebao ništa reći.

FEDRO: Kad ste vi žene krive, onda ja treba da šutim. E nisam ja ničija kutija, da znaš!

FEDRINICA: Ti si jedan veliki mizogin.

FEDRO: Opaaa, šicamo se nakvim nepoznatim izrazima.

FEDRINICA: Isto k'o i ti onim arhaizmima.

FEDRO: Halo bona, nemoj da te ja primjenom fizičke sile vratim u naš jezik.

FEDRINICA: (sebi u njedra) Eh da sam muško samo jedan dan, da ti razbijem tu labrnju, samo laprdaš bezveze.

DIREKTOR FESTIVALA
Mirza Idrizović

SELEKTOR
Vahid Duraković

STRUČNI ŽIRI
Adrijana Gavrić
Božana Bijelić
Dženita Omerović

MODERATOR OKRUGLIH
STOLOVA
Stražo Krsmanović

ORGANIZACIONI ODBOR
Hasan Ajkunić
Senada Milanović
Nedžad Milanović
Suad Velagić
Edin Čatić Bato
Ermina Musić
Haris Haznedarević
Antonio Džolan
Vahid Duraković
Tidža Čaušević
Elma Idrizović
Adna Rizvan

ŽIRI PUBLIKE
Fatima Aletić
Sead Karadža
Senad Jusić Čupo
Edo Korjenić
Emina Hozić
Ajla Sušić
Dunja Boburov
Ilhana Bušatlić
Tidža Čaušević

ORGANIZATOR KULTURNIH
AKTIVNOSTI:
Vahid Duraković

PR ODJEL
Adna Rizvan
Azra Huskić
Adin Kurbegović
Eldar Ramić

REDAKCIJA BILTENA
Nedžad Milanović, urednik
Ermina Musić, tehnički urednik
Suad Velagić
Mirza Bušatlić
Belma Šabić
Senada Milanović

FOTOGRAFIJA, SNIMANJE I MONTAŽA
Edin Čatić Bato

UREDNIK INTERNET STRANICE
Edin Čatić Bato

SARADNICI
Emina Duradbegović
Selma Haznedarević
Selma Huskić
Sara Šutković
Ines Fuka
Elma Dautbegović
Azra Halilović
Azra Dželimhodžić
Ajna Krvavac
Amila Hamzić
Adem Ugarak

TEHNIČKA EKIPA
Senad Imamović Struja
Edin Čatić Bato
Mahmut Ždralović
Adin Zajmović
Jusuf Hozić Caci
Armin Bevrnja
Denis Batić

DIZAJN PLAKATA I VIZUALNOG IDENTITETA
FESTIVALA
Antonio Džolan

LEKTOR
Senada Milanović

IZDAVAČ
JU KSC Bugojno

ZA IZDAVAČA
Mirza Idrizović, direktor

ŠTAMPA ŠTAMPA
Bugojno

VAŽNI BROJEVI I SERVISNE INFORMACIJE:

-POLICIJA 122
-VATROGASCI 123
-HITNA POMOĆ 124
-PORTIRNICA KSC-a 030/509-722
-AUTOBUSNA STANICA 030/251-789
-HOTEL VILLA GRANDE 062/500-577
-DIREKTOR FESTIVALA 030/509-720
-UREDNIK BILTENA 061/796-877

Preporučujemo vam da svratite na osvježenje u Caffè HOLLYWOOD, caffè
STORY i Pizzeria LITTLE BIG (plato KSC-a)